

การศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 10 วิทยาลัย
เทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ โดยใช้แบบฝึกทักษะ

อาจารย์วิณา พ่วงเพ็ง

งานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทางการศึกษา
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ กรุงเทพมหานคร
ปีการศึกษา 2560

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย	การศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัย เทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ โดยใช้แบบฝึกทักษะ
ชื่อผู้วิจัย	อาจารย์วีณา พ่วงเพ็ง
สาขาวิชา	ภาษาต่างประเทศ
ปีการศึกษา	2560

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 10 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่เรียนวิชา 2000-1209 การโต้ตอบจดหมายธุรกิจที่มีผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 60) จำนวน 5 คน โดยเก็บรวบรวมการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพอย่างดีขึ้น ส่งผลต่อการอ่านออกเสียงเสียงมีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงสถิติโดยใช้การวิเคราะห์คะแนน ความสามารถทางการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เปรียบเทียบคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการฝึก โดยใช้สถิติค่า t-test ในการคำนวณผลการวิจัยพบว่ากลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพอย่างดีขึ้น ส่งผลต่อการอ่านออกเสียงเสียงมีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ซึ่งสามารถสรุปผลวิจัยได้ คือ กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถทางการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษสูงขึ้นทั้ง 5 ชุด หลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ :แบบทดสอบความสามารถทางการอ่าน การพัฒนาทักษะการอ่าน

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ ความบันเทิง การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่หลากหลายและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆช่วยพัฒนานักเรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่าย กว้างขวางขึ้น และมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551: 1)

ความสำคัญของภาษาต่างประเทศตามที่กล่าวมานี้ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศทุกช่วงชั้น เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ สร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เป็นรากฐานและเตรียมความพร้อมในการเรียนของเยาวชนรุ่นใหม่ ให้สอดคล้องกับสังคมยุคข้อมูลข่าวสาร ช่วยให้นักเรียนเป็นผู้มีวิถีทัศน์กว้างไกล ภาษาอังกฤษ(คอมพิวเตอร์ช่วยสอน) เพื่อใช้เป็นหนึ่งในยุคศาสตร์การพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษ โดยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ และสามารถนำหลักภาษาอังกฤษที่ได้ศึกษาไปประยุกต์ใช้เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนในระดับต่อไป และก่อให้เกิดพัฒนาการในการเรียนได้อย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นโดยมีความคาดหวังว่าเมื่อนักเรียนเรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้น ประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา นักเรียนจะมีความรู้ความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม (กรมวิชาการ, 2551) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะที่ให้ประโยชน์สำหรับการแสวงหาความรู้เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม

การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศไทย เมื่อเปรียบเทียบความสำคัญของทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน จะพบว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญกว่าทักษะอื่น ๆ เพราะทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้

ในการศึกษา การเจรจาต่อรองและเพื่อการแข่งขันทางการประกอบอาชีพ (วิสา จิตติวัตร 2543: 41) ทักษะ การอ่านจึงเป็นทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญในการศึกษาทุกระดับ เนื่องจากการเรียน วิชาต่าง ๆ ทั้งในและนอกห้องเรียนต้องใช้การอ่านเป็นสื่อการเรียนรู้ โดยเฉพาะในการเรียนภาษา เพราะผู้เรียนมี โอกาสใช้ทักษะ ฟัง พูด และเขียนน้อยกว่าทักษะการอ่าน ดังนั้นการอ่านจึงเป็น เป้าหมายสำคัญในการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนได้เป็นเครื่องมือนำไปสู่การ แสวงหาความรู้ทั้งปวง (อ้างใน ถนอมเพ็ญ ชูบัว: 2554) และเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า ปัญหาที่สำคัญ ของคนไทยส่วนมากในการเรียน ภาษาอังกฤษ คือค่าใดที่ไม่เคยอ่านจะอ่านไม่ได้หรืออ่านได้แต่ไม่ แน่ใจในความถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การอ่านออกเสียงชื่อเฉพาะ เช่น ชื่อคน ชื่อสิ่งของ หรือชื่อ สถานที่ (มงคล กุลประเสริฐ, 2548)

แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ถือว่ามีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างมากในการ แสวงหาความรู้ของผู้เรียน นักเรียน นิสิตนักศึกษาต้องอ่านหนังสือเรียน ตำราหรือวารสาร ภาษาอังกฤษเพื่อให้ความรู้ในสาขาวิชาของตนให้กว้างขวางและลึกซึ้ง สำหรับนักธุรกิจ ข้าราชการ ต้องใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อประโยชน์ในความก้าวหน้าของตน(วิสา จิตติวัตร 2543: 1) สอดคล้องกับ สุภัทธา อักษรานุเคราะห์ (2530:50) ที่ให้แนวคิดที่ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นต้อง ใช้มากกว่าทักษะอื่น ๆ โดยเฉพาะสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542:3) สนับสนุนว่า การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นต่อทุก อาชีพทุกเพศทุกวัย การอ่านช่วยให้คนเรา รอบรู้ ฉลาด ทันโลก (อ้างใน จักพรรดิ คงนะ 2550: 14)(อ้างในโสภิตา ไตรโร)

จากการที่ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพบว่านักเรียน โรงเรียนเตรียมบัณฑิต พิช ชาติฯประสบปัญหาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่านใน ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 มีนักเรียนสอบได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่ครูผู้สอนได้กำหนด(ร้อยละ 60) มีนักเรียนเพียง จำนวน ร้อยละ 40 ผ่านเกณฑ์การประเมินที่ได้กำหนดไว้ สาเหตุของปัญหาส่วน หนึ่งเกิดจากนักเรียนเรียน เอง คือ 1 ผู้เรียนไม่มีพื้นฐานการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษมาก่อน 2 นักเรียนไม่เห็นคุณค่าในการฝึก ทักษะการอ่าน และนักเรียนไม่มีความกระตือรือร้นและรักการอ่าน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์การประเมินของสถานศึกษา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความมุ่งมั่นและสนใจที่จะพัฒนา ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้นักเรียนได้มีการ พัฒนาการในการเรียนได้อย่างยั่งยืนและมี ประสิทธิภาพในการอ่านมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง โดยใช้สื่อแบบฝึกทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษ

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 10 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 10 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 5 คน ที่เรียนวิชา (2000-1209) การโต้ตอบจดหมายธุรกิจ มีความสามารถทางการอ่านออกเสียงหลังจากได้เรียนผ่านสื่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 10 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ จำนวน 42 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 10 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 5 คน โดยมีขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างนักเรียนโดยการคัดเลือกแบบเจาะจงนักศึกษาที่ทำแบบทดสอบก่อนเรียนที่มีคะแนนต่ำสุดจำนวน 5 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถทางการอ่าน การพัฒนาทักษะการอ่าน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงของนักศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

แบบทดสอบ คือชุดของคำถาม ปัญหา สถานการณ์ กลุ่มของงานหรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่ใช้เป็นสิ่งเร้า กระตุ้นข้อสงสัย หรือชักนำให้ผู้ถูกทดสอบแสดงพฤติกรรมหรือปฏิกิริยาตอบสนองตามแนวทางที่ต้องการ แบบทดสอบเป็นเครื่องมือวัดสมรรถภาพทางสมองได้ดีที่สุด

ความสามารถ หมายถึง การแสดงออกถึงการกระทำอย่างใดอย่างออกมาที่สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยหรือมาตรฐานทั่วไป อาจเกิดขึ้นได้จากการเรียนรู้ฝึกฝน จนกลายเป็นทักษะ / ความชำนาญ

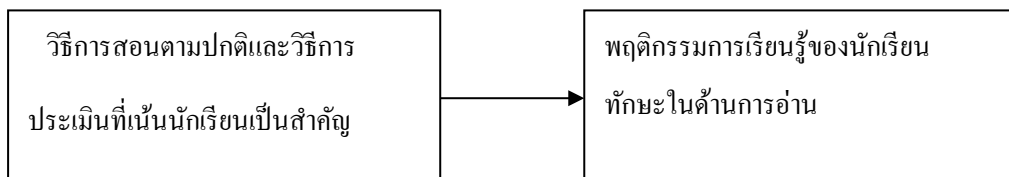
ทักษะ หมายถึง ความชัดเจน และความชำนาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งบุคคลสามารถสร้างขึ้นได้จากการเรียนรู้ ได้แก่ ทักษะการอาชีพ การกีฬา การทำงานร่วมกับผู้อื่น การอ่าน การสอน การจัดการ ทักษะทางคณิตศาสตร์ ทักษะทางภาษา ทักษะทางการใช้เทคโนโลยี ฯลฯ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้รู้ประสิทธิภาพของการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการพัฒนาการอ่านอย่างต่อเนื่อง
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กในการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้กับเด็ก
3. เป็นแนวทางในการค้นคว้า วิจัย เกี่ยวกับการฝึกทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษของเด็กต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชการ โดยใช้แบบฝึก ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะการอ่าน
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการพัฒนาทักษะ การรับรู้ความหมายของคำ สัญลักษณ์ ความรู้ ความคิด ความรู้สึกและจินตนาการของผู้เขียน โดยสิ่งสำคัญคือความเข้าใจในการอ่าน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 (2546: 13) ให้ความหมายของคำว่า “อ่าน” ไว้ว่าตามตัวหนังสือ ถ้าออกเสียงด้วยเรียกว่าอ่านออกเสียง ถ้าไม่ออกเสียงเรียกว่า อ่านในใจ สังเกตหรือพิจารณาดูให้เข้าใจ เช่น อ่านสีหน้า อ่านริมฝีปาก อ่านใจ

ศิริพร ลิ้มตระการ (2543 : 5) ได้กล่าวว่าการอ่านคือ กระบวนการแห่งความคิด ในการรับสารเข้าในขณะที่อ่านสมองของผู้อ่านจะต้องคิดตาม ผู้เขียนหรือตีความข้อความที่อ่าน ไปด้วยตลอดเวลา ผู้อ่านที่ตื่นั้นจะต้องเข้าใจข้อความที่ตนอ่านได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

สุพรรณิ วราทร (2545: 13) ได้อธิบายความหมายของการอ่านโดยสังเขปเปรียบเทียบการอ่านกับกระบวนการถอดรหัส เป็นปฏิกิริยาอันเป็นผลจากการเห็นสัญลักษณ์ หรือข้อความ การอ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับทักษะทางความคิด เป็นกระบวนการทางสมองที่ซับซ้อน ประกอบด้วย การเห็น และรับรู้ข้อความ (word perception) การเข้าใจ (apprehention) และการแปลความหมาย (interpretation)

บรรพต ศิริชัย (2547 :2) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการทางความคิดในการรับสาร ขณะที่อ่านสมองของผู้อ่านจะต้องแปลความหมาย ตีความข้อความหรือเรื่องราวที่อ่านไปด้วย

ตลอดเวลา ในระหว่างที่ผู้อ่านกำลังอ่านหนังสืออยู่นั้น จะต้องใช้กลวิธีหลาย ๆ อย่าง เพื่อช่วยให้เข้าใจเรื่องราวได้เร็วขึ้นได้แก่ ความรู้เดิมในคำศัพท์ เพื่อใช้อธิบายความหมาย แปลความ ตีความ และขยายความจากเรื่องที่ได้ อ่านได้ นอกจากนี้ผู้อ่านจะต้องมีความคิดเชิงวิจารณ์ และสร้างสรรค์ สามารถพิจารณาเหตุผลจากข้อความที่อ่าน เข้าใจความคิดหรือความมุ่งหมายของผู้เขียน รวบรวมความคิดที่ได้จากการอ่าน แล้วนำไปประสานกับประสบการณ์เดิมของตนเป็นความคิดใหม่ เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

Dechant (1982:4) ได้กล่าวถึงการอ่านว่า การอ่านเป็นปฏิกริยาระหว่างการมองเห็นกับองค์ประกอบในการแปลความหมาย โดยผู้อ่านจะเคลื่อนสายตาดตามบรรทัดของตัวอักษร จากซ้ายไปขวา หยุดทำความเข้าใจคำ แล้วรวบรวมเข้าเป็นหน่วยความคิด ผู้อ่านจะตีความสิ่งที่อ่านโดยอาศัย ความรู้และประสบการณ์เดิม ประมวลความคิด พินิจ พิจารณาและสรุปความเห็น

Crawlay (1995:14-15) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่าเป็นขบวนการที่สลับซับซ้อน ต้องใช้กระบวนการคิด ระลึกถึงคำต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ ระหว่างความคิดกับสิ่งที่มองเห็น แล้วจึงสรุปความหมายจากสัญลักษณ์ที่อ่าน

สรุปว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดในการรับสาร เป็นพฤติกรรมทางการใช้ภาษาที่มีลักษณะเฉพาะตัว เป็นการแปลความหมายของตัวอักษร สัญลักษณ์ ภาพที่ได้ดูออกมาเป็นถ้อยคำและความคิด ทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านแล้วนำไปใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาตนเอง ทั้งด้านสติปัญญา สังคมและอารมณ์

ประเภทของการอ่าน

โดยทั่วไปการอ่านแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ ดังนี้

1. การอ่านออกเสียง คือการอ่านหนังสือโดยที่ผู้อ่านเปล่งเสียงออกมามีดัง ๆ ในขณะที่อ่าน โดยมีจุดมุ่งหมายต่าง ๆ ดังนี้ เพื่อความบันเทิง เพื่อถ่ายทอดข่าวสาร เพื่อประกาศ เพื่อรายงานหรือเพื่อแถลงนโยบาย ดังนั้น การอ่านออกเสียง จึงเป็นการแปลสัญลักษณ์หรืออักษร ออกเป็นเสียง จากนั้นจึงแปลสัญญาณเสียงเป็นความหมาย ซึ่งผู้อ่านต้องระมัดระวังการอ่านออกเสียงทั้งเสียง “ร” “ล” คำควบกล้ำ การสะกด จังหวะ ติลา และการเว้นวรรคตอนให้ถูกต้องไพเราะเหมาะสม

2. การอ่านในใจ คือ การทำความเข้าใจสัญลักษณ์ที่บันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร รวมถึงรูปภาพและเครื่องหมายต่าง ๆ ออกเป็นความหมายโดยใช้สายตาทอดไปตามตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ แล้วจึงใช้กระบวนการคิด แปลความหมาย ตีความ เพื่อรับสารของเรื่องนั้น ๆ

ความหมายและประเภทของคำศัพท์

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2545: 1095) ให้ความหมายของคำว่า ศัพท์ หมายถึง คำยากที่ต้องแปลสังเวียน สฤตติกุลและคณะ (รัตติกาล สุทธิสวัสดิ์กุล. 2547: 7; อ้างอิงจาก สังเวียน สฤตติกุลและคณะ. 2521: 46) กล่าวว่า ศัพท์ คือ คำเดี่ยวหรือกลุ่มคำหรือกลุ่มเสียงกลุ่มหนึ่ง ซึ่งมีความหมายให้รู้ว่าคืออะไร ศิธร แสงธนูและกิด พงศทัต (2521) ได้แบ่งประเภทคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. คำศัพท์ที่มีความหมายในตัวเอง (Content Words) คือ คำศัพท์ประเภทที่เราอาจบอกความหมายได้ โดยไม่ต้องขึ้นอยู่กับโครงสร้างซึ่งเป็นคำที่มีความหมายตามพจนานุกรมเช่น dog , box , pen เป็นต้น

2. คำศัพท์ที่ไม่มีความหมายในตัวเองแน่นอน (Function Words) ได้แก่ Article, Preposition Pronoun เป็นต้น คำประเภทเหล่านี้ใช้มากกว่าคำประเภทอื่นๆ สอนแปลความหมายไม่ได้ผล ต้องให้สังเกตการใช้และการฝึกใช้โครงสร้างต่างๆ จึงจะเกิดประโยชน์เช่นเดียวกับ อัญชลี แจ่มเจริญ (สมใจ หอมสุวรรณ. 2544: 41; อ้างอิงจาก อัญชลี แจ่มเจริญ. 2526: 16) ได้แบ่งประเภทของคำศัพท์ไว้เป็น 2 ประเภท คือ

1. คำที่มีความหมายในตัวเอง (Content Words) เป็นคำที่มีความหมายตามพจนานุกรม แต่เปลี่ยนความหมายได้เมื่ออยู่ในตำแหน่งที่ต่างกัน ในประโยค คำเหล่านี้ได้แก่คำนาม คำกริยา (ยกเว้น Auxiliary Verbs) , คำคุณศัพท์ และคำกริยาวิเศษณ์

2. คำที่ไม่มีความหมายแน่นอนในตัวเอง (Function Words) เป็นคำที่เปลี่ยนความหมายไปตามโครงสร้าง คำเหล่านี้คือ Articles , Prepositions , Personal Pronouns , Possessive Adjectives , Demonstratives , Relative pronouns , Conjunctions , Auxiliary Verbs, One หรือ Ones ที่ใช้แทนนาม และสุไร พงษ์ทองเจริญ (2526: 149)

ได้แบ่งประเภทคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. Active Vocabulary คือคำศัพท์ที่นักเรียนควรใช้เป็นและใช้ได้อย่างถูกต้อง คำศัพท์เหล่านี้ใช้มากในการฟัง พูด อ่านและเขียน เช่น คำว่า important , necessary , consist เป็นต้น สำหรับการเขียนคำศัพท์ประเภทนี้ ครูจะ ต้องฝึกบ่อยๆ ซ้ำๆ จนนักเรียนสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง

2. Passive Vocabulary คือ คำศัพท์ที่ควรจะสอนให้รู้แต่ความหมายและการออกเสียงเท่านั้น ไม่จำเป็นจะต้องฝึกคำศัพท์ประเภทนี้ เช่น คำว่า elaborate, fascination แต่หากเรียนในระดับสูงขึ้น คำศัพท์เหล่านี้อาจกลายเป็นคำศัพท์ประเภท Active Vocabulary ได้

ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า คำศัพท์ หมายถึง คำที่มีความหมาย ซึ่งอาจแบ่งได้ 2 ประเภทคือ

คำศัพท์ที่มีความหมายในตนเองอย่างแน่นอน และคำศัพท์ที่ไม่มี ความหมายแน่นอน โดยจะขึ้นอยู่กับ โครงสร้างหลักการเลือกคำศัพท์เพื่อนำมาสอน

วิลเลียม (ตริยาภรณ์ สาเลศรัมย์, 2549: 26; อ้างอิงจาก William, 1965: 176-187) ผู้เชี่ยวชาญ ทำงานด้านภาษาได้กล่าวถึงการเลือกคำศัพท์ว่า เนื่องจากภาษาต่างประเทศที่เรียนกันอยู่นี้ เป็นการ เรียนจากตำราซึ่งไม่ใช่สถานการณ์จริงเหมือนกับภาษาแม่ จึงต้องมีการเลือกคำศัพท์จากหนังสือ ต่างๆ โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้ คือ

1. เลือกจากตัวอย่างที่ผู้เรียนอ่านหรือได้ยิน โดยนับคำที่ปรากฏบ่อยที่สุดหรือมีความถี่ใน การใช้มากแล้วคัดเลือกคำนั้นมาสอนเพราะจะทำให้ผู้เรียนจำได้มากกว่าคำที่ปรากฏน้อย

2. จำนวนตัวอย่างที่ปรากฏคำควรจะมาจกหนังสือหรือตำราหลายๆ จะทำให้บัญชีความถี่ นั้นมีค่ามากยิ่งขึ้น

3. คำศัพท์ที่มีความถี่ต่ำแต่จำเป็นสำหรับสถานการณ์หนึ่ง ควรจะนำมาสอนถึงแม้จะไม่เป็น คำที่ปรากฏบ่อย เช่น คำว่า Blackboard เป็นต้น

4. คำศัพท์คำหนึ่งอาจครอบคลุมไปได้หลายความหมายหรือหลายๆ คำ คำที่สามารถ ครอบคลุมความหมายของคำได้มากกว่าจะได้รับการพิจารณาเลือกก่อน

5. การเลือกคำศัพท์ต้องคำนึงถึงคำที่สามารถเรียนรู้ได้ง่าย ซึ่งมีองค์ประกอบอื่นๆ ที่ เกี่ยวข้อง คือ

5.1 คำศัพท์บางคำที่ได้รับการเลือกเพราะมีความเหมือนกับภาษาเดิมของผู้เรียนทำให้จำได้ ง่ายขึ้น

5.2 คำศัพท์บางคำสามารถเข้าใจความหมายได้ง่ายจึงควรเลือกคำที่มีความหมายที่ชัดเจน

5.3 การเลือกคำศัพท์ต้องคำนึงถึงความสั้นและสามารถจำได้ง่ายหรือออกเสียงได้ง่าย

5.4 คำศัพท์ที่มีรูปแบบ (Pattern) ที่สม่ำเสมอจะได้รับการเลือกมากกว่าคำที่มีรูปแบบที่ไม่ แน่แน่นอน

5.5 คำศัพท์ที่ผู้เรียนเคยเรียนผ่านมาแล้วเมื่อมาผสมเป็นคำใหม่ทำให้ง่ายต่อการเข้าใจและ การจำ

ดังนั้นสรุปได้ว่าการเลือกคำศัพท์ที่จะนำมาสอนผู้เรียนนั้นควรเป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนเคยได้ ยิน หรือจะต้องได้ใช้บ่อย หรือเป็นคำที่มีความจำเป็นสำหรับสถานการณ์หนึ่งๆ ในชีวิตประจำวัน ของผู้เรียน

2.แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะการอ่าน

ความหมายของแบบฝึกทักษะ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2535: 16) ให้ความหมาย แบบฝึกเสริมทักษะว่าหมายถึง สิ่งที่นักเรียนต้องใช้ควบคู่กับการเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบฝึกที่ครอบคลุมกิจกรรมที่นักเรียนพึงกระทำอาจกำหนดแยกเป็นแต่ละหน่วย หรืออาจรวมเล่มก็ได้

ศศิธร รัชฎักษณ์านันท์ (2542: 375) ให้ความหมายแบบฝึกเสริมทักษะว่า หมายถึง แบบฝึกเสริมทักษะที่ใช้ฝึกความเข้าใจ ฝึกทักษะต่าง ๆ และทดสอบความสามารถของนักเรียนตามบทเรียนที่ครูสอนว่า นักเรียนเข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด

ก๊วย (Good 1973: 224, อ้างถึงใน ลักษณ์ อินทะจักร 2538: 160) ให้ความหมายแบบฝึกเสริมทักษะว่า หมายถึง งานหรือการบ้านที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำ เพื่อทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาแล้ว และเป็นการฝึกทักษะการใช้กฎใช้สูตรต่าง ๆ ที่เรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะ หมายถึง สิ่งที่นักเรียนต้องใช้ควบคู่กับการเรียน ซึ่งเป็นเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่ใช้ในการเรียน เพื่อทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาและเพื่อทดสอบความสามารถของตัวเอง

ความสำคัญของแบบฝึกเสริมทักษะ

ในการสอนภาษาไทยจึงต้องมีการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญคล่องแคล่ว เพื่อช่วยให้เด็กเกิดพัฒนาการทางภาษาเพิ่มขึ้นตามวัยและความสามารถของตนที่ จะทำได้ และเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะทางภาษาให้ได้ผลดีก็คือ แบบฝึกเสริมทักษะ ดังนั้นนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกเสริมทักษะไว้ดังนี้

กมล ดิษฐกมล (2526: 18, อ้างถึงใน ลักษณ์ อินทะจักร 2538 : 163) กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะเป็นหัวใจของการสอนวิชาทักษะอยู่ที่การฝึก การฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้นจะทำให้เกิดความชำนาญ คล่องแคล่วว่องไวและทำได้โดยอัตโนมัติ

วีระ ไทยพานิช (2528: 11) ได้อธิบายว่า แบบฝึกเสริมทักษะทำให้เกิดการเรียนรู้จากการกระทำจริง เป็นประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนมีจุดประสงค์แน่นอน ทำให้สามารถรู้และจดจำสิ่งที่เรียนได้ดี จนนำไปใช้ในสถานการณ์เช่นเดียวกันได้

เพตตี้ (Petty 1963: 269) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกเสริมทักษะไว้อย่างชัดเจนว่าแบบฝึกเสริมทักษะ เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก ช่วยส่งเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการให้นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะที่เหมาะสมกับ

ความสามารถของตนเอง จะทำให้ประสบผลสำเร็จทางด้านจิตใจมาก ทั้งยังช่วยให้นักเรียนสามารถ ทบทวนสิ่งที่เรียนได้ด้วยตนเองและใช้เป็น เครื่องมือวัดผลการเรียนได้อีกด้วย(อ้างจาก ชาลิตา ทอง ติด: 2556)

สรุปได้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะจึงเป็นเครื่องมือสำคัญ ที่จะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนสูงขึ้น แบบฝึกเสริมทักษะจึงนับว่ามีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนวิชาที่ต้องการ ฝึกฝนเพื่อให้เกิดความชำนาญ มีความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนมากยิ่งขึ้นและทำได้โดยอัตโนมัติ

ลักษณะที่ดีของแบบฝึกเสริมทักษะ

การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะให้มีประสิทธิภาพต้องมีหลักในการสร้างที่สอดคล้อง กับ ลักษณะที่ดีของแบบฝึกเสริมทักษะด้วย ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวไว้ดังนี้

นิตยา ฤทธิ์โยธา (2520: 1) ได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแบบฝึกเสริมทักษะไว้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะต้องเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เรียนมาแล้ว เหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของ เด็ก มีค่าชี้แจงสั้น ๆ ที่ทำให้เด็กเข้าใจวิธีทำได้ง่าย ใช้เวลาเหมาะสมหรือใช้เวลาไม่นาน และเป็นสิ่ง ที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ

สามารถ มีศรี (2530: 28) กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะที่ดีต้องเกี่ยวกับบทเรียนที่ เรียนมาแล้วเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีคำสั่งและคำอธิบาย มีคำแนะนำการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ มีรูปแบบที่น่าสนใจและมีกิจกรรมที่หลากหลายรูปแบบ

โรจนา แสงรุ่งระวี (2531: 22) กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะที่ดีนอกจากมีคำอธิบาย ชัดเจนแล้วควรเป็นแบบฝึกสั้น ๆ ใช้เวลาในการฝึกไม่นานเกินไปและมีหลายรูปแบบ

ฉะนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะที่ดี ครูผู้สร้างจะต้องยึดหลักจิตวิทยา ใช้สำนวนภาษาที่ง่าย เหมาะสมกับวัย ความสามารถของผู้เรียน มีกิจกรรมหลากหลาย มีคำสั่ง คำ อธิบาย และคำแนะนำการใช้แบบฝึกเสริมทักษะที่ชัดเจนเข้าใจง่าย ใช้เวลาในการฝึกไม่นานและที่ สำคัญมีความหมายต่อชีวิต เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

1. การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัย เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง โดยใช้สื่อแบบฝึกทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 10 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 5 คน ที่เรียนวิชา (2000-1209) การโต้ตอบจดหมายธุรกิจ มีความสามารถทางการอ่านออก เสียงหลังจากได้เรียนผ่านสื่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินและเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า โดยมีขั้นตอนดำเนินงานดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 10 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 10 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 5 คน โดยมีขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจงนักศึกษาที่ทำแบบทดสอบก่อนเรียนที่มีคะแนนต่ำสุดจำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง โดยใช้สื่อแบบฝึกทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 10 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 5 คน ที่เรียนในรายวิชา (2000-1209) การโต้ตอบจดหมายธุรกิจ เป็นแบบฝึกทักษะ

การอ่านจำนวน 2 ชุด ชุดละ 20 ประโยค ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยมี ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน จาก หนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 และศึกษาจากอินเทอร์เน็ตประโยคสนทนา อังกฤษ แปลไทย นำเอาประโยคพื้นฐานที่นักศึกษาควรรู้และ ได้ศึกษาแล้วว่าเป็นประโยคที่นักศึกษารอ่าน ไม่ได้ซึ่งเป็นประโยคที่ใช้ทดสอบจำนวนทั้งสิ้น 40 ประโยค แบ่งเป็น 2 ชุด นำประโยคในแบบฝึกทักษะการอ่าน มาให้นักศึกษาทั้งหมดอ่านแล้ววัดผล

2. นำประโยคที่ได้จากแบบฝึกทักษะการอ่าน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบจำนวน 3 ท่าน

3. นำแบบฝึกทักษะ มาวัดผล โดยแบบทดสอบ มี ลักษณะเป็นคำและประโยคสั้น ๆ ที่เหมาะสมกับระดับชั้นของนักศึกษา ซึ่งเกณฑ์ในการสร้าง แบบทดสอบก่อน-หลังในการอ่านออกเสียง

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะการอ่าน วัดความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักศึกษาไปใช้ทดสอบกับประชากรจำนวน 42 คนจากนั้นคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คนที่มีคะแนนต่ำที่สุด โดยมี

ขั้นตอนการสอบดังนี้

1. นำนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมาฝึกอ่าน โดยแบบฝึกทักษะการอ่าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 40 ประโยคโดยการฝึกให้นักศึกษาออกเสียงสะกดคำศัพท์ที่ต้องการเน้นก่อนที่จะอ่านพร้อมกัน จากนั้นให้นักศึกษาอ่านแบบฝึกทักษะพร้อมกัน แล้วให้นักศึกษาแต่ละคนตอบปากเปล่าในเนื้อเรื่องที่ได้อ่านและทำการตอบคำถามเป็นรายบุคคล เพื่อทดสอบความเข้าใจในการอ่านจนกระทั่งครบทั้ง 40 ประโยค

ในเวลา 12 ชั่วโมง

2. นำแบบฝึกทักษะวัดความสามารถในการอ่านก่อน - หลังมาทดสอบอีกครั้ง โดยการใช้สัญลักษณ์ในการบันทึกผลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐานวิเคราะห์งานวิจัยในครั้งนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบฝึกทักษะการอ่าน วัดความสามารถในการอ่านออกเสียงทดสอบก่อน - หลังในการอ่านออกเสียงฉบับของผู้ดำเนินการสอบ ที่ได้บันทึกข้อผิดพลาดในการอ่านของ

นักเรียนเป็นรายบุคคล แล้วมาแปลสัญลักษณ์ให้ครบทุกสัญลักษณ์โดยขีดรอยคะแนนลงในแบบบันทึกการอ่าน

2. รวบรวมความถี่ของข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงของนักเรียนในแต่ละด้านจากที่ได้กำหนดไว้ แล้วให้คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักศึกษา คิดคะแนนเต็ม 100 คะแนน โดยการหักคะแนน

3. เกณฑ์ในการให้คะแนนวัดทักษะการอ่านออกเสียงของนักศึกษาที่กำหนดไว้ 3 ด้านดังนี้

3.1 ความสามารถในการอ่านได้ถูกต้อง เป็นการให้คะแนนโดยคำละ 1 คะแนน จากนั้นนำคำที่นักเรียนอ่านได้ถูกต้องมาหาร้อยละ ซึ่งการตัดสินใจอ่านถูก- ผิดนั้น ใช้พจนานุกรมแปล อังกฤษ-ไทย เป็นหลัก โดยมีรายละเอียดในการพิจารณา ดังต่อไปนี้

3.1.1 ออกเสียง ทีละคำ พิจารณาหักคำละ 1 คะแนน

3.1.2 อ่านไม่ได้ หมายถึง อาการที่นักศึกษาหยุดคิดสะกดนานเกินควร เมื่ออ่านมาถึงคำที่ยากคำใดคำหนึ่ง โดยนั่งอยู่นานเกินกว่า 4-5 วินาที จนผู้ดำเนินการสอบต้องบอกคำอ่านให้

พิจารณาหักคำละ 1 คะแนน

3.1.3 อ่านผิด หมายถึง อ่านออกเสียงผิดโดยใช้คำอื่นแทน พิจารณาหัก 1 คะแนน

3.2 ทักษะในการอ่านได้คล่องแคล่ว พิจารณาหัก คำละ 1 คะแนนดังต่อไปนี้

3.2.1 อ่านซ้ำ ตะกุกตะกักไม่คล่อง หมายถึง การใช้เวลาในการอ่านนานเกินกว่าปกติ 2 นาที โดยหัก 1 คะแนน

3.2.2 อ่านผิดแล้วกลับอ่านแก้ไขใหม่ให้ถูก พิจารณาหักคำละ 1 คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล มีขั้นตอนในการวิเคราะห์ดังนี้

1. นำคะแนนการอ่านออกเสียงของนักศึกษาก่อน-หลัง การฝึกฝน โดยแบบฝึกทักษะการอ่านรายบุคคลมาคิดเป็นร้อยละ

2. นำคะแนนรวมที่ได้จากการอ่านออกเสียงจากแบบทดสอบก่อนและหลังการฝึกการอ่านออกเสียงโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน ของนักเรียนเป็น รายบุคคลมาหาความถี่ตามระดับความสามารถที่กำหนดไว้ดังนี้

ระดับความสามารถในการอ่านสูงมาก ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละมากกว่า 80 ของคะแนนเต็ม

ระดับความสามารถในการอ่านสูง ได้คะแนนระหว่างร้อยละ 71-80 ของคะแนนเต็ม

ระดับความสามารถในการอ่านปานกลาง ได้คะแนนระหว่างร้อยละ 61-70 ของคะแนนเต็ม

ระดับความสามารถในการอ่านต่ำ ได้คะแนน น้อยกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม

3. นำความถี่ของนักเรียนที่ได้คะแนนความสามารถตามข้อ 1 มาคำนวณเป็นค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้มีดังต่อไปนี้

สถิติที่ใช้ในการหาค่าเฉลี่ย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

แทนค่า	$\bar{x}$	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทนผลรวมของคะแนนของผู้เรียน
	N	แทนจำนวนผู้เรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องโดยใช้สื่อแบบฝึกทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 10 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 5 คน ที่เรียนวิชา (2000-1209) การโต้ตอบจดหมายธุรกิจ มีความสามารถทางการอ่านออกเสียงหลังจากได้เรียนผ่านสื่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการคำนวณหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องโดยใช้สื่อแบบฝึกทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 ห้อง 10 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 5 คน ที่เรียนวิชา (2000-1209) การโต้ตอบจดหมายธุรกิจวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ ภาควิชาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 1 ผลการคำนวณหาประสิทธิภาพของผลการคำนวณหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษ

การหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกแบบฝึกทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ชุด ได้แก่

- 1) แบบฝึกทักษะการอ่าน (2000-1209) การโต้ตอบจดหมายธุรกิจ 20 ประโยค
  - 2) แบบฝึกทักษะการอ่าน (2000-1209) การโต้ตอบจดหมายธุรกิจ 20 ประโยค
- รายละเอียดดังปรากฏ ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การหาประสิทธิภาพของ แบบฝึกทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษ

จำนวน กลุ่มทดลอง (คน)	แบบฝึกหัด / แบบฝึก		ทดสอบหลังเรียน		ประสิทธิภาพ E_1 / E_2
	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	
5	100	52.20	100	80.40	52.20 / 80.40

จากตารางที่ 1 สามารถนำมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของ (นวัตกรรม) ที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ได้ดังนี้

E_1 หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของพฤติกรรมที่เปลี่ยนในตัวนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 60 ของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนของแต่ละชั่วโมง

E_2 หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอนจากชุดแบบฝึก คิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียน

ดังนั้นสรุปได้ว่า (นวัตกรรม) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่า E_1/E_2 เท่ากับ 52.20 / 80.40 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบทักษะการอ่านก่อนและหลังเรียน โดยใช้ แบบฝึกทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษเรื่อง การโต้ตอบจดหมายธุรกิจ วิเคราะห์การทดสอบค่าที (t – test)

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ แบบฝึกทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษ

กลุ่มตัวอย่าง	N	df	คะแนนเต็ม	ก่อนอบรม		หลังอบรม		t
				$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ผู้เรียน	5	4	100	52.20	2.59	80.40	0.55	-24.361

* ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ค่าวิกฤตของที่ t ที่ระดับ .05, df..... เท่ากับ.....)

จากตารางที่ 2 พบว่าผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านก่อนและหลังการใช้ แบบฝึกทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษ พบว่า มีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 52.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.59 ($\bar{X}=52.20, SD.2.59$) และค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 80.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 ($\bar{X}=80.40, SD.0.55$) จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน และค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน มีค่า t-test เท่ากับ -24.361 และ Sig เท่ากับ .000 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าจากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษ ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสรุปผลการวิจัย เรื่อง พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง โดยใช้สื่อแบบฝึกทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 10 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 5 คน ที่เรียนวิชา (2000-1209) การโต้ตอบจดหมายธุรกิจ มีความสามารถทางการอ่านออกเสียงหลังจากได้เรียนผ่านสื่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษประกอบด้วยสาระที่สำคัญ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล
4. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

2. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง โดยใช้สื่อแบบฝึกทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 10 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา จำนวน 42 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 10 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 5 คน โดยมีขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างนักเรียนโดยการคัดเลือกแบบเจาะจงนักศึกษาที่ทำแบบทดสอบก่อนเรียนที่มีคะแนนต่ำสุดจำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง โดยใช้สื่อแบบฝึกทักษะการอ่าน ออกเสียง

ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 10 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 5 คน ที่เรียนในรายวิชา (2000-1209) การโต้ตอบจดหมายธุรกิจ เป็นแบบฝึกทักษะการอ่านจำนวน 2 ชุด ชุดละ 20 ประโยค ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยมี ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน ดังนี้

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน จาก หนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 และศึกษาจากอินเทอร์เน็ตประโยคสนทนา ภาษาอังกฤษ แปลไทย นำเอาประโยคพื้นฐานที่นักศึกษาควรรู้และ ได้ศึกษาแล้วว่าเป็นประโยคที่นักศึกษารู้อ่าน ไม่ได้ซึ่งเป็นประโยคที่ใช้ทดสอบจำนวนทั้งสิ้น 40ประโยค แบ่งเป็น 2 ชุด นำประโยคในแบบฝึกทักษะการอ่าน มาให้นักศึกษาทั้งหมดอ่านแล้ววัดผล

นำประโยคที่ได้จากแบบฝึกทักษะการอ่าน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบจำนวน 3 ท่าน

นำแบบฝึกทักษะ มาวัดผล โดยแบบทดสอบ มี ลักษณะเป็นคำและประโยคสั้น ๆ ที่เหมาะสมกับระดับชั้นของนักศึกษา ซึ่งเกณฑ์ในการสร้าง แบบทดสอบก่อน-หลังในการอ่านออกเสียง

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่า E_1/E_2 เท่ากับ 52.20 / 80.40 แสดงว่า แบบฝึกทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

2. คะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนการทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษ สำหรับผู้ที่สนใจทั่วไป ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ มีประเด็นที่จะสามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ด้านความเข้าใจในการอ่าน – ฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการเรียนรู้เรื่อง Hello Everybody โดยโปรแกรม Authorware มีพัฒนาการที่ดีขึ้น มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจาก

1.1 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการเรียนรู้เรื่อง HelloEverybody โดยโปรแกรม Authorware ซึ่งผู้จัดทำได้สร้างแผนการสอนขึ้นเองเป็นสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพดีต่อการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน จึงทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความ

เข้าใจในการอ่าน – ฟังภาษาอังกฤษมีพัฒนาการที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนโดยใช้เกมและการสอนตามคู่มือครูของอนุภาพ คล โสภณ (2540 : บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า การสอนตามคู่มือครู นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เกม และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ในการฟังไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดย การใช้กิจกรรมเกมในการสอนในภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน วัดเกษมสุริยัมนา จังหวัด นครปฐม ของ ราตรี ศรีทองเทศ (2544 : บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษหลังจากเรียน โดยใช้กิจกรรมเกม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลองของผู้เรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการเรียนรู้เรื่อง Hello Everybody โดยโปรแกรม Authorware มีพัฒนาการที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งมีผลมา กลุ่มทดลองเป็นผู้เรียนที่มาจากโรงเรียนรัฐบาล ซึ่งเน้นให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นอนุบาล ทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผลการทดลองเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลองจึงมีพัฒนาการที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการรู้ความหมายคำศัพท์ และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียน ที่เรียน โดยมีเกมประกอบ และไม่มีเกมประกอบของ สิริลักษณ์ เพ็องกาญจน์ (2530 : บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการรู้ความหมายคำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างที่เรียน โดยมีเกมและไม่มีเกมประกอบ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ซึ่งเรียน โดยมีเกมประกอบสูงกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งเรียนโดยไม่มีเกมประกอบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ . 05

3. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อการเรียนรู้ เรื่อง Hello Everybody ด้วยโปรแกรม Authorware นักเรียนที่เรียนด้วยสื่อการเรียนรู้ เรื่อง Hello Everybody ด้วยโปรแกรม Authorware มีความพึงพอใจต่อสื่อการเรียนรู้ เรื่อง Hello Everybody ด้วยโปรแกรม Authorware ที่เป็นการตอบรับในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.67 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.49 จึงเป็นข้อมูลยืนยันการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ เรื่อง Hello Everybody ด้วยโปรแกรม Authorware ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสมมุติฐานข้อที่ 3 ทุกประการ ซึ่งช่วยให้ผู้จัดทำมีความมั่นใจมากยิ่งขึ้นที่จะนำสื่อการเรียนรู้ เรื่อง Hello Everybody ด้วยโปรแกรม Authorware ไปเผยแพร่แก่เพื่อนครูที่สนใจต่อไป เนื่องจากเป็นนวัตกรรมที่ประหยัด

และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริงเป็นไปตามเจตนาของวัตถุประสงค์ของการพัฒนาสื่อที่ผู้จัดได้กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ครั้งนี้ผู้จัดทำมีข้อเสนอแนะในการนำผลการพัฒนาไปประยุกต์ใช้ และข้อเสนอแนะในการพัฒนาในครั้งต่อไป ดังนี้ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อไปใช้ ครูผู้สอนต้องศึกษาหลักการเป้าหมายให้ชัดเจน และเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้และวัยของนักเรียน ผลการพัฒนาครั้งนี้จะเห็นว่าจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อ สามารถพัฒนาการจัดการเรียนรู้ซึ่งครูสามารถนำไปปรับใช้กับการจัดการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสมของเนื้อหา

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อวิชาในวิชาอื่นๆ
2. ควรมีการศึกษาถึงการนำวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการเรียนรู้ไปใช้ในการพัฒนาทักษะกระบวนการทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะทางภาษา ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการสื่อสาร
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อกับนักเรียนในระดับอาชีวศึกษา
4. การนำชุดแบบฝึกการพัฒนาทักษะการอ่านไปใช้ในการเรียนการสอนในเนื้อหาและระดับชั้นเดียวกันกับงานวิจัย ควรจัดเวลาที่ใช้ให้ยืดหยุ่นและเหมาะสม โดยคำนึงถึงความแตกต่างในด้านความรู้ความสามารถระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาของนักเรียนอย่างเต็มตามศักยภาพ

แบบฝึกทักษะการอ่านคำเป็นประโยค ชุดที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

แบบฝึกอ่าน ก่อนเรียนคะแนนเต็ม 100 คะแนน

ประโยคอังกฤษ	ประโยคแปลไทย	การหัดคะแนน
1. Let's try something!	1 เราลองบางสิ่งบางอย่างกันเถอะ!	
2. Muiriel is 20 now.	2 Muiriel ตอนนี้ อายุ 20 ปี	
3. I will be back soon.	3 ผมจะกลับมาในไม่ช้า	
4. I just don't know what to say.	4 ผมเพียงไม่รู้ว่าจะพูดอะไร	
5. You're in better shape than I am.	5 คุณมีรูปร่างดีกว่าฉัน	
6. You are in my way.	6 คุณขวางทางของฉัน	
7. That won't happen.	7 สิ่งนั้นจะไม่เกิดขึ้น	
8. I miss you.	8 ผมคิดถึงคุณ	
9. You should sleep.	9 คุณควรจะนอนหลับ	
10. I'm going to go.	10 ฉันกำลังจะไป	
11. I can't live that kind of life.	11 ฉันไม่สามารถมีชีวิตแบบนั้น	
12. I once wanted to be an astrophysicist.	12 ครั้งหนึ่งผมต้องการจะเป็นนักฟิสิกส์ดาราศาสตร์	
13. I never liked biology.	13 ผมไม่เคยชอบวิชาชีววิทยา	
14. Most people think I'm crazy.	14 คนส่วนใหญ่คิดว่าฉันบ้า	
15. Are you sure?	15 คุณแน่ใจหรือเปล่า?	
16. Hurry up!	16 รีบ ๆ หน่อย!	
17. It doesn't surprise me.	17 มันไม่ได้ทำให้ผมแปลกใจ	
18. When I grow up, I want to be a teacher.	18 เมื่อผมโตขึ้นผมต้องการเป็นครู	
19. I'd be unhappy, but I wouldn't kill myself.	19 แม้ฉันจะไม่มีความสุข แต่ฉันจะไม่ฆ่าตัวตาย	
20. Why do you ask?	20 คุณถามทำไม?	
รวมการหัดคะแนน		

รวมคะแนนที่ได้

อาจารย์ผู้ตรวจ

แบบฝึกทักษะการอ่านคำเป็นประโยค ชุดที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

แบบฝึกอ่าน หลังเรียนคะแนนเต็ม 100 คะแนน

ประโยคอังกฤษ	ประโยคแปลไทย	การหัดคะแนน
1. Let's try something!	1 เราลองบางสิ่งบางอย่างกันเถอะ!	
2. Muiriel is 20 now.	2 Muiriel ตอนนี้อยู่อายุ 20 ปี	
3. I will be back soon.	3 ผมจะกลับมาในไม่ช้า	
4. I just don't know what to say.	4 ผมเพียงไม่รู้ว่าทำอะไร	
5. You're in better shape than I am.	5 คุณมีรูปร่างดีกว่าฉัน	
6. You are in my way.	6 คุณขวางทางของฉัน	
7. That won't happen.	7 สิ่งนั้นจะไม่เกิดขึ้น	
8. I miss you.	8 ผมคิดถึงคุณ	
9. You should sleep.	9 คุณควรนอนหลับ	
10. I'm going to go.	10 ฉันกำลังจะไป	
11. I can't live that kind of life.	11 ฉันไม่สามารถมีชีวิตแบบนั้น	
12. I once wanted to be an astrophysicist.	12 ครั้งหนึ่งผมต้องการจะเป็นนักฟิสิกส์ดาราศาสตร์	
13. I never liked biology.	13 ผมไม่เคยชอบวิชาชีววิทยา	
14. Most people think I'm crazy.	14 คนส่วนใหญ่คิดว่าฉันบ้า	
15. Are you sure?	15 คุณแน่ใจหรือเปล่า?	
16. Hurry up!	16 รีบ ๆ หน่อย!	
17. It doesn't surprise me.	17 มันไม่ได้ทำให้ผมแปลกใจ	
18. When I grow up, I want to be a teacher.	18 เมื่อผมโตขึ้นผมต้องการเป็นครู	
19. I'd be unhappy, but I wouldn't kill myself.	19 แม้ฉันจะไม่มีความสุข แต่ฉันจะไม่ฆ่าตัวตาย	
20. Why do you ask?	20 คุณถามทำไม?	
รวมการหัดคะแนน		

รวมคะแนนที่ได้

อาจารย์ผู้ตรวจ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาววิณา พ่วงเพ็ง
วัน เดือน ปี	26 สิงหาคม 2500
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนสาขาน้ำผึ้ง ปีการศึกษา 2517 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีครุศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) จากวิทยาลัยครูจันทระเกษม ปีการศึกษา 2526 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทบริหารธุรกิจจากวิทยาลัยเซาธ์อีสท์ บางกอกปีการศึกษา 2548
ตำแหน่งหน้าที่ การงานปัจจุบัน	หัวหน้าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 และเป็นอาจารย์ประจำ สาขาภาษาต่างประเทศ ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ